

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

listopad 2015

Stejně jako každý rok i letos zahajuje Arcidiecézní charita Olomouc akci „Vánoční balíček“, která spočívá v jednorázovém obdarování dětí z dětských domovů a ze sociálně slabých rodin na Ukrajině v době Vánoc. Jedná se o přímou podporu ukrajinských dětí a mládeže, na kterou mohou přispět jak jednotlivci, tak české rodiny a organizace. Akce spočívá v jednorázovém osobním obdarování dětí.

Projekt „Vánoční balíček“ Arcidiecézní charity Olomouc byl založen v roce 2008. V loňském roce bylo obdarováno díky českým rodinám a organizacím celkem 275 ukrajinských dětí.

obsah

Duchovní slovo:

Milí spolupracovníci v dobrém díle2

Zprávy z arcidiecéze:

Adaptační kurzy na Sv. Hostýně.....2

Setkání pro sympatizanty na Stanovnici.....2

Z F/OCH:

Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Přerov, Svitavy, Uherský Brod, Vsetín, Zlín.....2

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Seminář průvodce dobrovolníka humanitární krizí.....12

Den boje proti chudobě na Caritas.....12

Caritas se představila na veletrhu vysokých škol.....12

Eva Kubičková pozorovala volby v Tanzánii.....12

Vernisáž výstavy Radostná nejistota.....14

Pozvánky.....14

Humanitární pomoc:

Haitské BaiedeHennepovedenová starostka.....14

Humanitární pracovníci jsou na místě.....14

Charita vyhlašuje akci „Vánoční balíček“ pro děti z Ukrajiny.....15

Slovinská Charita požádala o pomoc.....16

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí spolupracovníci v dobrém díle,

od tohoto vydání Informací vás budu postupně seznamovat s výňatky z encykliky papeže Františka *Laudato si*.

Začneme, jak jinak, úvodem.

P. Bohumír

1. „Tobě buď chvála, Pane,“ zpíval svatý František z Assisi. V tomto krásném chvalo zpěvu nám připomínal, že náš společný dům je jako bratr, s nímž sdílíme život, a jako krásná matka, která nás objímá svou náručí: „Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra matka země, která nás živí a slouží nám, a rodí rozličné plody s pestrými květy a trávou.“[1]

2. Tato sestra protestuje proti zlu, které jí působíme nezodpovědným užitím a zneužíváním dober, která do ní vložil Bůh. Vyrůstli jsme s myšlenkou, že jsme jejími majiteli a vládci, oprávnění ji plnit. Násilí, které tkví v lidském srdci, jež bylo zraněno hříchem, se projevuje rovněž v příznacích choroby, kterou vnímáme v půdě, vodě, vzduchu a živých bytostech. Proto patří mezi nejvíce opuštěné a trýzněné chudé naše sužovaná a devastovaná země, která „sténá a spolutrčí“ (Řím 8, 22). Zapomínáme, že i my sami jsme stvořeni z prachu země (srov. Gen 2, 7). Naše tělo se skládá z prvků této planety, jejíž vzduch nám dává dech a jejíž voda nás oživuje a občerstvuje.

Nic z tohoto světa nám není lhostejné

3. Před více než padesáti lety, kdy se svět potácel nad propastí nukleární krize, svatý papež Jan XXIII. napsal encykliku, v níž se neomezil jenom na odmítnutí války, ale přišel s nabídkou k míru. Svoje poselství *Pacem in terris* adresoval sice celému „katolickému světu“, ale dodal: „jakož i všem lidem dobré vůle“. Nyní vzhledem ke globálnímu zhoršování životního prostředí se chci obrátit ke každému člověku této planety. Svoji exhortaci *Evangelii gaudium* jsem napsal členům církve, abych mobilizoval proces misionářské reformy, kterou je dosud třeba uskutečnit. V této encyklice mám v úmyslu navázat se všemi dialog týkající se našeho společného domu.

4. Osm let po *Pacem in terris* v roce 1971 blahoslavený papež Pavel VI. odkázal na ekologickou problematiku, kterou prezentoval jako krizi, jež je „dramatickým důsledkem“ nekontrolované činnosti člověka. Lidé „neuváženým vykořisťováním přírody riskují, že ji zničí a že se sami stanou obětí tohoto hanobení“.[2] Také na půdě FAO mluvil Pavel VI. o možnosti „opravdové ekologické katastrofy způsobené zásahy industriální společnosti“ a zdůraznil „naléhavost a nezbytnost radikální změny chování lidstva“, protože „i ty nejmimořádnější vědecké pokroky, udivující technické výdobytky, podivuhodný ekonomický růst, pokud nejsou vázány k autentickému sociálnímu a morálnímu pokroku, obracejí se nakonec proti člověku“.[3]

5. Svatý Jan Pavel II. se tomuto tématu věnoval s rostoucím zájmem. Ve své první encyklice postřehнул, že člověk „jakoby nevnímal žádný jiný význam přírodního prostředí, kromě toho, který slouží bezprostřednímu cíli využití a spotřeby“.[4] Potom vyzval ke globální ekologické konverzi.[5] Avšak zároveň zaznamenal, že je vyvíjeno „mnohem méně úsilí pro zachování morálních podmínek věrohodné „humánní ekologie“.[6] Ničení lidského prostředí je velmi závažné nejenom kvůli tomu, že Bůh světil svět člověku, nýbrž proto, že samotný lidský život je dar, který má být chráněn před různými formami hanobení. Každá snaha o léčeni a vylepšení světa vyžaduje hlubokou změnu „způsobu života, modelů výroby a spotřeby a zkostnatělých mocenských struktur, jež dnes ovládají společnost“.[7] Autentický lidský rozvoj má mravní charakter a předpokládá naprosté respektování člověka, avšak má věnovat pozornost také přirozenému světu a „doceňovat přirozenost každé bytosti a jejich vzájemné propojení v uspořádaném systému“.[8] Proto se schopnost člověka přetvářet realitu musí rozvíjet na základě prvotního určení, které mu světil Bůh.[9]

6. Můj předchůdce Benedikt XVI. znovu vyzval „k naléhavému odstranění strukturálních příčin nefunkčnosti světové ekonomiky a k opravě modelů rozvoje, které patrně nejsou schopny zaručit respektování životního prostředí“.[10] Připomněl, že svět nemůže být analyzován izolováním jednoho ze svých aspektů, protože „kniha přírody je jedna a nedělitelná“ a zahrnuje životní prostředí, lidský život, sexualitu, rodinu i sociální vztahy. V důsledku toho „zhoršování stavu přírody jde ruku v ruce s kulturou utvářející lidské soužití“.[11] Papež Benedikt přišel s návrhem uznat, že životní prostředí je zraněno naším nezodpovědným chováním. I sociální prostředí má svoje zranění. Všechna jsou však způsobena tímto zlem, totiž ideou, že neexistují neoddiskutovatelné pravdy, které řídí náš život, a že lidská svoboda tudíž nemá meze. Zapomíná se, že „člověk není pouze sebeutvářející se svobodou. Člověk netvoří sebe sama. Je duchem a vůlí, avšak rovněž přirozeností“.[12] S otcovskou starostlivostí nás vybídnul, abychom uznali, že stvoření je ohrožováno „tam, kde se sami činíme posledními instancemi, kde všechno je pouze naším majetkem a všechno spotřebováváme jenom my sami. Stvoření se začíná horšit tam, kde nad sebou neuznáváme žádnou instanci, ale vidíme jenom sami sebe.“[13]

Překlad Česká sekce Radia Vaticana

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Adaptační kurzy na Sv. Hostýně

Adaptační kurzy jsou dvou a půldenní setkání nových pracovníků Charity, které se koná v prozračném a krásou přírody prozářeném prostředí Sv. Hostýna. Jejich cílem je seznámení těchto pracovníků, ať už jsou křesťané nebo „jinak věřící“, s posláním a cíli Charity, jejími kořeny, zásadami a hodnotami, aby se s nimi mohli postupně ztotožňovat. Jsou pozváni na cestu k ideálu, který nastiňuje Kodex Charity, abychom následovali příkladu Ježíše Krista v péči o potřebné. Jsou pozváni k jednotě v různosti a k přátelské spolupráci v celosvětovém charitním díle ve společenství Římskokatolické církve. Součástí kurzu je společenský večer a odpolední pěší túra v přírodě.

P. Bohumír Vitásek,
prezident ACHO

Setkání pro sympatizanty na Stanovnici od 14. 9. 2015 – 17. 9. 2015

V sociálních službách je nástrojem pomoci druhým osoba sociálního pracovníka. Snažíme se k lidem přistupovat s láskou, ale někdy to pro nás může být obtížné. Vždyť jsme jen lidé! K tomu, abychom mohli načerpat sílu, jsme se vydali do překrásné přírody Javorníků na Stanovnici. Na tomto místě jsme se zastavili a věnovali čas jen sami sobě. Naslouchali jsme přednáškám P. Bohumíra Vitáska, při kterých jsme si mohli uvědomit, že štěstí můžeme nalézt jen sami v sobě. Využili jsme krásného počasí a procházeli se malebnou přírodou. Večer jsme si opékali buřty, zpívali písně a naslouchali poučným pohádkám P. Bohumíra Vitáska. Také jsme měli čas se ponořit do zajímavé literatury. Co mi utkvělo v hlavě? Asi věta „Je třeba usilovat o růst, ale ne o dokonalost.“

Eva Koblihová

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Přijďte do Luhačovic na Folklórní muzikál Moravský advent v podání souboru Leluja

Folklórní soubor Leluja, luhačovské Zálesí se rozhodl podpořit tradiční předvánoční hudební benefici Charity Luhačovice. V pátek 4. prosince vystoupí v kostele sv. Rodiny Luhačovice v 18:00 a bude se kromě hudby a zpěvu i na co dívat.

Ještě než zapálíte druhou adventní svíčku, nalaďte se na dobu adventní a nadcházející vánoční čas. Předvánoční čas je nejen časem přípravy na Vánoce, ale také časem štědrosti a benefice. Charity Luhačovice vám díky folklórnímu souboru Leluja nabízí prožít příjemný večer se vzpomínkou na moravské kořeny a tradice. V kostele sv. Rodiny tak proběhne v pořadí již osmý benefiční koncert. Vstupné na tuto událost je dobro-

volné a její výtěžek chceme použít na podporu charitní pečovatelské služby a podpořit tak její další činnost. Na „folklorní muzikál“ vás také zve umělecká vedoucí folklorního souboru paní Eva Janíková a k celému benefičnímu počínu dodává: „Komponovaný pořad Moravský advent jsme připravili speciálně pro Benefiční koncert pro Charitu Luhačovice. Návštěvníci koncertu uslyší nejen skladby duchovní, které zpívali naši

předkové, ale i dávno zapomenuté balady, které jsme si dovolili ztvárnit i vizuálně. Diváci se dozvědí příběh o krásné panně Ulijáně či o svatě Dorotě. V poslední části koncertu máme připraveny lidové kolednické písně z Moravy.“

Anna Martincová
Foto: archiv souboru Leluja

**CHARITA SVATÉ RODINY
LUHAČOVICE**

„JSME TU PRO VÁS.“
www.luhacovice.caritas.cz

8. BENEFIČNÍ KONCERT PRO CHARITU

**PÁTEK 4. PROSINCE 2015
KOSTEL SVATÉ RODINY LUHAČOVICE
ZAČÁTEK 18:00 HODIN**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

MORAVSKÝ ADVENT
v podání folklorního souboru
LELUJA, luhačovské Zálesí

CHARITU LUHAČOVICE PODPORUJÍ:

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

OBCE V NAŠÍ PŮSOBNOSTI: LUHAČOVICE, POZLOVICE,
BISKUPICE, LUDKOVICE, PODHRADÍ, ŘETECHOV, Kladná-Žilín,
POLICHNO, HORNÍ LHOTA, DOLNÍ LHOTA, SEHRADICE

**VÝTĚŽEK Z KONCERTU BUDE POUŽIT NA PODPORU
ČINNOSTI CHARITNÍ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY LUHAČOVICE**

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Adaptační kurz na Sv. Hostýně

Nedalo nám to, abychom se s vámi nepodělili o nové, obohacující zážitky, které jsme právě v těchto chmurných, již podzimních dnech mohly prožít.

V měsíci říjnu proběhl adaptační kurz pro nové pracovníky, který se konal na Svatém Hostýně. Z naší Charity na poutní místo odcestovalo celkem pět pracovníků.

Ze zajímavých přednášek, odborných bloků a promítání jsme si odnesli mnohé. Účelem kurzu bylo seznámení nás, nových pracovníků, s organizací, a dopodrobna nám byl představen kodex Charity. Celý pobyt se nesl v přátelském duchu.

Po prvotním seznámení a prvním bloku přednášek nás čekala prohlídka baziliky a okolí s průvodcem. Po vydatném obědě a spoustě nových informací, které jsme nabyli na přednáškách, nás čekal společenský večer. Nálada byla uvolněná, nechyběly hry, zpívání, povídání ani dobré víno. Během pobytu jsme ještě stihli výšlap po Hostýnských vrších. Zažít toto všechno, zvláště pod vedením otce Vitáska, to je opravdu něco nezapomenutelného.

Páteční ráno patřilo mši svaté v bazilice, kterou sloužili místní kněží. Po snídani nás čekal poslední blok přednášek, který byl nabitý informacemi o duchovních potřebách a pomáhajícím vztahu k lidem, který je v naší profesi tak důležitý.

Ale to nejdůležitější jsme si odnesli v našich srdcích - a to, že láska k člověku je svrchovaná hodnota, která dává všemu ostatnímu, hlavně naší práci, smysl.

Jako správní návštěvníci tohoto místa jsme si nezapomněli koupit oplatky a nabrat svěcenou vodu.

Shodli jsme se na tom, že pobyt nás obohatil a naplnil zvláštní pokorou. A za to děkujeme.

*Eva Kameniczká a Markéta Dobešová,
pracovnice Domu pokojného stáří*

Den seniorů ve Vsetíně

Ve Velkém sále vsetínského Domu kultury se 13. října uskutečnil již 12. ročník Dne seniorů - této významné společenské akce, která si za cíl opakovaně klade motivovat seniory k aktivnímu způsobu života. Účastníci se mimo jiné seznamují s nabídkou zdravotních a sociálních služeb či možnostmi vzdělávání a využití volného času.

Zahajovacího ceremoniálu se ujaly 1. místostarostka Vsetína Mgr. Simona Hlaváčová a ředitelky pořádajících organizací - paní Věra Dulavová za Charitu Vsetín a PhDr. Helena Gajdůšková za Masarykovu veřejnou knihovnu. Všechny shora jmenované ocenily zejména hojnou účast jak z řad veřejnosti, tak i organizací, které v našem regionu poskytují seniorům služby. Svůj prostor k prezentaci tak zde měla i naše Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov.

Hlavním a velmi očekávaným bodem programu bylo vystoupení televizní hlasatelky, rozhlasové moderátorky, trojnásobné držitelky ceny TÝTÝ pro nejoblíbenější hlasatelku paní Marie Retkové. Za své vystoupení, a především za otevřenost, s jakou hovořila o svém boji se zákeřnou nemocí, sklídila zasloužený aplaus.

Výbornou atmosféru, která panovala po celou dobu akce, svým vystoupením podporovala rovněž cimbálová muzika Jasénka.

Závěr patřil společnému fotografování s paní Retkovou. Tomuto lákadlu neodolala ani naše děvčata.

*Mgr. Tomáš Kramný,
sociální pracovník*

Dušíčkové vzpomínání

Je všeobecně známo, že začátek listopadu je čas „vzpomínací“. Napomáhá tomu hned několik věcí, venku začíná být sychravo, nevlídno a je brzy tma, takže je víc času se do vzpo-

mínek ponořit. Hlavní příčinou „všeobecného vzpomínání“ je svátek, Památka zesnulých, který má v podtextu - Vzpomínka na všechny věrné zemřelé.

I u nás, v Charitě v Novém Hrozenkově společně vzpomínáme na naše klienty, s kterými jsme se během roku, vlastně spíš během působení Charity, rozloučili.

Už druhým rokem je s tímto úmyslem sloužena mše svatá v kostele v Novém Hrozenkově, kde se scházejí pracovníci a klienti všech služeb, jejich rodiny a přátelé.

Letos mohli klienti z Domu pokojného stáří vyzkoušet k přepravě nový autobus, takže se nekonalo složité přemísťování z vozíků do aut a zpět a všechno se zjednodušilo.

Otce Marka mají všichni naši „staříčci“ moc rádi, těší se na jeho povzbuzení a on nezklamal ani tentokrát. Všichni zjistili, že být starý je vlastně báječné a nějaká těžkost je úplně v pořádku, protože potom už nás čeká přímo nebe.

Nás, „charitáky“, také potěšila jeho definice Charity. Charita = poslední zastávka před nebem.

Takže přeju nám všem sloužícím v této „poslední zastávce“, ať odlesk Nebe je v každém z nás.

*Marie Surá,
vedoucí Domu pokojného stáří*

Soutěž „O nejlepší štrúdl“

Všechno v životě má svůj čas. K podzimnímu času náleží barevné listí na stromech, plískanice, dřívější stmívání, stříbřité pavučiny, dozrávání ovoce - a to když se urodí, tak také pečení štrúdlů. Letošní rok je na ovoce štědrý, proto účastníci našeho III. ročníku soutěže „O nejlepší štrúdl“ neměli o jablka, jednu z důležitých surovin k výrobě zmíněné dobroty, nouzi.

Soutěžních štrúdlů bylo pět. Je to méně než v minulých ročnících. Myslím, že to způsobila velká úroda ovoce, které je potřeba posbírat, usušit, zavařit, uvařit, zkapalnit aj., takže už mnohým, kteří by i chtěli, nezbyl na pečení čas.

Vzorky štrúdlů posuzovala velmi zodpovědně osmičlenná porota, letos rozšířená o mužský pohled či chuť. Porotcem - mužem byl pan Mgr. Miroslav Erdinger, náš dlouholetý školitel a supervizor, což rozhodně přispělo ke zvýšení kvality hodnocení. Obecně si ale myslím, že naše posuzování je sice určitě zodpovědné, avšak zcela nahodilé, protože vše závisí na „mlsných jazýčcích“ členů poroty!

Slavnostní vyhlášení výsledků a ocenění nejlepších proběhlo ve středu 14. října v Domě pokojného stáří v Novém Hrozenkově u příležitosti Dne otevřených dveří. Sešli jsme se ve zdejší pěkné vzpomínkové místnosti. Ceny převza-

ly (za zvuku fanfár harmoniky) nejlepší pekařky z rukou ředitelky Charity Nový Hrozenkov paní Danuše Martinkové a vedoucí Charitní ošetrovatelské služby paní Jarmily Škarpové.

Výsledky soutěže:

1. místo	paní Jana Barabášová z Nového Hrozenkova	16 bodů
2. místo	paní Jana Davidková z Karolinky	11 bodů
3. místo	paní Marie Černotová z Halenkova	9 bodů

Kromě výše uvedeného umístění byla porotou udělena „Zvláštní cena“ nejmladší účastníci soutěže 11leté Terezce Orságové z Nového Hrozenkova.

Všem, kteří se naší soutěže zúčastnili, srdečně děkujeme a výhercům ještě jednou gratulujeme.

Jarmila Škarpová,
vedoucí Charitní ošetrovatelské služby

Na veletrh REHAPROTEX Brno sociálním autobusem

Ve dnech 21. až 23. 10. probíhal v Brně veletrh REHAPROTEX. Představuje široký sortiment kompenzačních, protetických, ortopedických a rehabilitačních pomůcek, služeb v oblasti wellness, nabídky pro seniory a prezentaci poskytovatelů sociálních služeb a nemá ve středoevropském prostoru konkurenci.

Tento veletrh jsme ve středu 21. 10. také navštívili s naším novým Sociálním autobusem. Mnozí návštěvníci veletrhu byli mile překvapeni, že takový autobus je v naší vlasti také k zapůjčení, a to pro poskytovatele sociálních služeb. Zájem ze strany návštěvníků byl vskutku veliký. Proto děkujeme a těšíme se také někdy na společnou cestu naším Sociálním autobusem.

Ludmila Heriánová,
manažerka Sociálního autobusu

Charita Olomouc

Ohlédnutí za Dny boje proti chudobě

Charita Olomouc ve spolupráci s Armádou spásy, Člověkem v Tísni a CARITAS - VOŠ sociální Olomouc uspořádala Dny boje proti chudobě, které probíhaly od 19. 10. do 23. 10. 2015. Celý program byl zahájen vernisáží fotografií známého autora Prof. Jindřicha Štreita s názvem „Kde domov můj?“ Fotografie z prostředí lidí bez domova autor pořizoval ve spolupráci s Charitou Olomouc a Armádou spásy. Jedná se o první ucelenou výstavu na toto téma na Olomoucku.

Vernisáž uvedl biskup Mons. Josef Hrdlička, který mluvil především o potřebě všimnout si druhých lidí a být připraven pomoci. Programem provázal Mgr. Jiří Siostrzonek, Ph.D. ze Slezské univerzity v Opavě. Krátce promluvil také náměstek primátora města Olomouce RNDr. Ladislav Šnevajs. Výstava v Křížové chodbě kostela sv. Michala v Olomouci byla ke zhlédnutí do 6. listopadu 2015.

„Akce, které se konají v souvislosti s Dny za vymýcení chudoby, jsou pro nás výrazem spolupráce s dalšími partnery a to za účelem oživení veřejné diskuse. Letošní výstava fotografií pana profesora Štreita bude mít navíc ještě významnější dopad díky svému rozsahu a kvalitě,“ řekl k celé akci PhDr. Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán pro lidi bez domova.

Dne 20. 10. pak proběhlo v Nizkoprahovém denním centru improvizací divadelní představení spolku ÚLET (divadelní spolek osob s bezdomoveckou zkušeností). Spolek vede zkušený improvizátor a pracovník Charity Olomouc Alexandr Dvořák. Téma jednotlivých scének si vybírali sami diváci, díky tomu byli více vtaženi do humorného improvizčního představení.

Ve čtvrtek 22. 10. pak proběhl workshop na téma Extrémní sociální vyloučení seniorů bez domova. Diskusní setkání mělo za cíl popsat

potřeby, rizika i řešení tohoto ožehavého problému. Workshopem provázely odbornice z katedry sociologie FF UP Doc. PhDr. Dana Sýkorová, Ph.D. a PhDr. Eva Klimentová, Ph.D.

V pátek 23. 10. zakončila celý program Dnů boje proti chudobě společná ekumenická bohoslužba v kostele ČCE v Olomouci. Chvály vedl Igor Mamojka se skupinou a duchovní slovo pronesl i P. Bohumír Vitásek. Po bohoslužbě byla pro návštěvníky přichystaná polévka, kterou poskytuje Armáda spásy v Šumperku lidem bez domova. Akce v rámci Dnů boje proti chudobě podpořil Olomoucký kraj, město Olomouc a organizace Česko proti chudobě.

Mgr. Terezie Táborská,
asistentka PR

Olomoučané mohli potřetí prožít Noc venku

Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s Charitou Olomouc a sociální firmou SocioFactor přichystaly 19. listopadu 2015 třetí ročník charitativní akce „Noc venku“ na podporu lidí bez domova. Atraktivní kulturní program se letos uskutečnil v Letním kině Hoblina od 17:00 hodin. Projekt Noci venku je inspirován obdobnou akcí, která probíhá v Anglii již několik let. Začaly s ní skupinky studentů, kterým nebyl lhostejný osud lidí bez domova. Cílem akce je seznámit veřejnost s problematikou bezdomovectví, umožnit jim poznat zážitkovou formou, jaké je to spát venku v chladné podzimní noci, a zároveň získat prostředky, které jsou použity na podporu potřebných. V roce 2012 jako první v republice proběhla akce v Ostravě, letos je zapojeno již 18 měst, v Olomouci byla Noc venku potřetí. Není náhodou, že se akce konala ve druhé polovině listopadu, kdy venkovní teploty značně klesly a začalo nejtěžší období pro ty, kteří žijí na ulici.

Vstupným na akci byly potraviny (instantní polévky, konzervy, cukr, čaj a podobně) v hodnotě 50 Kč, které se symbolicky ukládaly do popelnic, které zapůjčily Technické služby města Olomouce. Vybrané potraviny následně slouží v terénních programech a v nízkoprahovém denním centru, které na Charitě Olomouc provozuje středisko Samaritán pro lidi bez domova. Potraviny pomáhají klientům během náročného zimního období.

Letošní program zahájilo vystoupení, které bylo již tradičně věnováno společné improvizaci skupiny O.Li.V.Y. a divadelního spolku Úlet, jehož herci mají s bezdomovectvím zkušenost. Následovaly koncerty GhostofYou a Kitten.

Hlavní program zakončilo promítání „filmu na dobrou noc“, tentokrát to byla Nenasytná Tiffany.

Návštěvníci se také mohli zapojit do výtvarné dílny, vyslechnout si přednášku o bezdomovectví nebo třeba napsat tematickou pohlednici těm, kteří jim na Noci venku chyběli.

Gulášovou polévku a horký čaj, také již tradičně, vařila Armáda České republiky v polní kuchyni.

Nejodvážnější účastníci akce přespali pod širým nebem a ráno obdrželi certifikát. Kolik jich bylo?

Akce je vždy nízkorozpočtová, organizaci zabezpečují bezplatně dobrovolníci, ostatní nezbytné výdaje byly také letos hrazeny z podpory Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, Statutárního města Olomouce, sociální firmy SocioFactor a dalších dárců.

PhDr. Eva Klimentová, Ph.D.,
odborná asistentka

Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci

Charita Přerov

Duchovní obnova pro pracovníky Charity

Zdravím všechny pracovníky Charity, chtěla bych se s vámi podělit o dojmy z jednodenní duchovní obnovy, která patří k benefitům Charity – pokud jste žádný ještě nevyužili.

Zúčastnila jsme se jí s kolegou Ladislavem Vaculíkem. Konala se 12. 11. 2015 v Centru SONUS v Přerově pod vedením P. Bohumíra Vitásk. Stěžejním tématem bylo „štěstí v nás“, jak ho najít, jak ho předávat dál. P. Vitásek čerpal z knihy J. Powella.

Sešlo se nás asi 50 pracovníků z různých pracovních pozic a z různých míst. Program začal v 8 hodin ráno bohoslužbou v kostele sv. Vavřince. Poté jsme se přesunuli do sálu do Sonusu, kde nás čekalo příjemné prostředí a bohaté občerstvení. V dopoledních hodinách jsme absolvovali první přednášku, po které jsme se přesunuli zpět do kostela, kde se každý z nás podle svého věnoval meditaci, písni nebo

modlitbě... Poté jsme pokračovali v sále další přednáškou a pak následoval výborný oběd. O přestávce jsme dostali příležitost navštívit obchůdk s drobnostmi, bylo to vítané zpestření. Odpoledne byla na programu poslední přednáška a pak prostor pro debatu, poznání se navzájem, podělení se o zkušenosti v zaměstnání.

Celý den byl protkáán duševní pohodou a zklidněním, celkovým nabítkou energie a sebepoznáním. Kdo ještě váhá, jestli něco takového podnikne, tak radím: neváhejte, a sami se přesvědčte, že ať jste věřící, nebo v něco věříte, nebo vůbec v nic nevěříte. Odejdete naplnění. Možná štěstím....

Eva Žlotířová,
pečovatelka Charity Olomouc

Charita Svitavy

Latinská Amerika naplnila Fabriku Svitavy

I v letošním roce pokračuje spolupráce mezi Charitou Svitavy a Centrem na podporu integrace cizinců pro Pardubický kraj. Tyto dvě organizace opět po roce spolupřádaly ve Svitavách komponovaný večer, jehož úkolem je představit kulturu zemí mimo Evropskou unii. V pondělí 26. října 2015 to byly země Latinské Ameriky. Sál multikulturního centra Fabrika se zaplnil do posledního místečka, což nečekali ani organizátoři, kteří byli touto skutečností mile překvapeni.

Program zahájila skupina **Mariachi Azteca de Praga**, která interpretuje hudbu mexických Mariachi. Mariachi je původní název v nářečí Nahuatl a znamená Den Oslav. Mariachi má silné kořeny v mexické identitě, v prožívání a cítění populárních zvyků a tradic. Je to souhra strunných a dechových nástrojů v harmonickém uspořádání zvukových sekvencí. Interpretace je velmi procítěná a hudebník Mariachi přenáší hluboké city vycházející z každé noty.

Poté dostaly slovo **Blanka Homolová**, ředitelka z pořádající Charity Svitavy a **Ivona Baklíková**, vedoucí Centra na podporu Integrace cizinců pro Pardubický kraj, které přivítaly všechny vystupující i diváky. Publikum také pozdravil **Ing. Pavel Šotola**, radní Pardubického kraje, pod jehož záštitou se celá akce konala.

Programu se účastnil **Pablo Chacón Gil** ze střediska rozvojové spolupráce Diecézní charity Plzeň, která v zemích Latinské Ameriky působí, konkrétně v Bolívii, Paraguaji a Peru. Pablo představil činnost Charity v těchto zemích, přiblížil, jak se k této činnosti on sám dostal. Zmínil, že tuto činnost dělal nejprve jako dobrovolník a pak v ní pokračoval již jako zaměstnanec Charity. Činnost dobrovolníka v těchto zemích vyžaduje velké srdce a je to hodně adrenalinová záležitost. Na Pabla navázala **Kristýna Lungová** z Arcidiecézní charity Olomouc, která popisovala činnost Charity, a potažmo svou, na Haiti, kde má na starosti projekty, které Arcidiecézní charita Olomouc na Haiti realizuje. Diváci si mohli z promítaných fotografií a videa představit, jak se lidem v těchto zemích žije, jakým způsobem se jim pomáhá, a jak tuto pomoc vnímají ti, kteří ji přijímají.

Po přestávce opět vystoupila skupina Mariachi Azteca de Praga, na kterou navázali tanečníci **Maria Angelika de La Hoz Macias** (Kolumbie) a **Anibal Brito Rosario** (Dominikánská republika). Ti představili kolumbijský tanec Cumbia. Cumbia je tradiční lidový tanec a hudební rytmus z Kolumbie. Jeho původ ve třech složkách - převážně původní africké (tvořené černými otroky přivezenými do Jižní Ameriky), domorodé (původní indiánské obyvatelstvo) a v menší míře tvořen přistěhovalci ze Španělska. Je tak výsledkem dlouhého a intenzivního míšení ras mezi těmito kulturami během dobývání a kolonizace. Oděvy mají jasně španělské rysy: dlouhé sukně, krajky, flitry, náušnice candongas a ve stejném stylu účesy s květinami

a intenzivní make-up. U mužů košile a bílé kalhoty, červený šátek zavázaný kolem krku a klobouk.

Tanečníci si pro účastníky akce připravili taneční workshop, kterého se převážně ženy z řad diváků účastnily.

Jako doprovodný program byl pro děti připraven výtvarný workshop, který připravila chilská výtvarnice **Macarena Barra**. Děti vyráběly mexickou piñatu, která má kořeny již v mayské kultuře a je spojena s jejich démony. Dnes bývá tradiční součástí na dětských oslavách po celé Americe. Piñata je uzavřená nádoba, která je obalená barevnými papíry a třásněmi a rohy, díky nimž nádoba připomíná hvězdičku. Na konci programu pak děti se zavázanými očima jednu piñatu přivázanou na dlouhém provazu slavnostně rozbily dlouhou tyčí, po jejímž rozbíjení pak vypadly různé sladkosti.

Účastníci večera mohli ochutnat pamlsky typické pro Latinskou Ameriku, ochutnat kolumbijskou i haitskou kávu a zakoupit si tradiční předměty ze zemí Latinské Ameriky, ale i výrobky klientů Světlanek - centra denních služeb, které Charita Svitavy provozuje.

Rádi bychom poděkovali všem účinkujícím a účastníkům včetně moderátorek večera, Vu Hai Anh a Tereze Českové.

Akce se konala pod záštitou Ing. Pavla Šotoly, radního Pardubického kraje.

David Šmída

Oblastní charita Uherský Brod

Jitka Chvílová: Poprvé jsem mezi uprchlíky vyrážela plná obav

Je jednou z mála, která se přímo v našem regionu dostává do pravidelného kontaktu s uprchlíky. Hlavním úkolem koordinátorky pro mimořádné události Jitky Chvílové z Oblastní charity Uherský Brod je zajišťovat běžencům, kteří bývají vždy jen krátkodobě ubytováni na policejní služebně v Uherském Hradišti, snídane, obědy i večeře. Se svými zkušenostmi se nyní svěříla čtenářům Slováckého deníku.

Čím vším uherskobrodská Charita uprchlíkům pomáhá?

Oblastní charita Uherský Brod dosud poskytla uprchlíkům, jejichž

identifikaci prováděli příslušníci na oddělení cizinecké policie v Uherském Hradišti, teplou stravu z naší kuchyně a hygienické potřeby. Trvanlivé potraviny vezla také parta dobrovolníků až na chorvatsko-srbské hranice, kde pomáhali i s jinými potřebnými pracemi. Dále jsme nabídli potravinovou a materiální pomoc, lidské zdroje a technickou podporu také Charitě Olomouc a Diecézní charitě Brno, které na chorvatsko-srbské pomezí vyjíždějí v různých intervalech pravidelně.

Je to dobrovolná pomoc, nebo ji nějakým způsobem určuje zákon?

Je to pomoc dobrovolná bez vidiny jakékoli odměny. Charita je plná dobrých lidí, kterým není lhostejný osud potřebných a mezi nimi v současné době uprchlíci opravdu své místo zaujímají. Stejně to vnímají pracovníci naší Charity. Máme práci, za ni jakous-takous mzdu, máme jídlo, střechu nad hlavou, na oplátku máme možnost dát potřebným svůj čas a něco ze sebe. A Charita je tomu dobrým prostředníkem, navíc je to její poslání. Ale pochopitelně to není tak, že bychom zanechali práce, kterou běžně děláme, za kterou zodpovídáme. Vždycky se snažíme zajistit naše registrované služby, teprve pak můžeme skrze organizaci věnovat svůj čas záležitostem nad rámec pracovních povinností.

S jakými pocity jste mezi uprchlíky vyrazila poprvé?

Přiznám se, že mediální obraz uprchlíků způsobil, že i moje pocity byly plné obav. V prvních dnech jsem však s uprchlíky do styku nepřišla, takže jsem se nemusela zabývat nějakými pochybnostmi a soustředila se spíše na zpracování informací od pana tlumočníka, který mně povídal o tom, jaké přibližně mají Syřané návyky, jak se stravují, co je pro jejich kulturu obvyklé.

Co vás při této péči o uprchlíky nejvíce překvapilo?

Nevím, jestli by se dalo říci, že mě to překvapilo, ale určitě jsem nepočítala s tím, že v jejich očích uvidím vděk, že mi poděkují za takovou „samozřejmost“, jako je dovezená balená voda nebo ručník. Očekávala jsem spíše, tak jak se hodně v médiích prezentovalo, že si ničeho neváží a všechno, co dostanou, tím plýtvají nebo pohrdají. Samozřejmě nikdo z nás neví, čím vším si na své pouti za životem beze strachu prošli, kdo se snažil je přinejmenším odbytými prošlými nebo nepoživatelnými potravinami. Těžko se pak divit, že odmítnou nějaké naše jídlo, že mají pochyby. Velmi také záleží na informacích, které mají k dispozici. Možná i vysvětlení tlumočnickem, kdo jsem, z jaké organizace, vzbudilo důvěru, úlevu a právě ten zmíněný vděk.

Jsou mezi nimi i staří lidé či ženy a děti?

Ve skupinkách, se kterými jsem přímo přišla do styku, byly všechny věkové kategorie, mimo opravdu staré lidi. Nejmladší byl jedenáctiměsíční kojenec.

Měla jste možnost s nimi hovořit?

Ne. Jen skrze tlumočnicka jsem povíдалa, co vezu na oběd, co mají nachystáno k večeři a co dalšího jsem jim přivezla. Většinu potřebných věcí jsem měla předem nahlášených telefonicky od policie. Ostatní potraviny z naší charitní potravinové banky, které jsem přivezla, si uprchlíci mohli rozebrat dle potřeby.

Jak se ti lidé chovají?

Po dobu, kdy jsem s uprchlíky byla v přímém kontaktu, jsem kromě toho vděku za jídlo nepostřehla výrazné projevy jakéhokoli chování. Vždy tam byl někdo od policie, ke komu spíše směřovaly spousty jejich otázek a proseb o informace. Myslím, že zajištění stravy a přísun informací, co bude teď a co za chvíli, to bylo to, v co doufali a co opravdu potřebovali.

Objevují se obavy, že by se mezi uprchlíky mohly šířit různé nemoci. Jsou podle vás oprávněné?

To opravdu nemohu posoudit.

Zažila jste při práci s uprchlíky moment, který byste označila nejsilnější?

Asi když jsem přivezla společně s hygienickými potřebami a jídlem pro děti a dospělé sunar pro jedno miminko. Maminka dítěte se ptala, jestli si tu krabici může nechat celou, nebo si má jen odsypat. Mně v tu chvíli přišla ta otázka téměř absurdní a odpověděla jsem, že „přece samozřejmě“. Až tatínek dítěte potom vysvětlil, že pokud si cestou něco nekoupili, tak jim toho moc darováno nebylo. Tak se ptal, jak je to možné.

Pamatujete vy nebo třeba některý ze starších zaměstnanců Charity situaci z minulosti, která by se dala se současnou uprchlickou krizí srovnat, nebo je to pro Vás zcela nové?

Každá taková událost je jiná, nová. Naše uherskobrodská Charita se při mimořádných událostech začala více angažovat až po roce 2010. A od té doby nás nejvíce v této oblasti zaměstnávaly povodně, požáry obydlí, pomoc ve Vrbčicích a pomoc rodinám, kterých se týkala střelba v restauraci Družba v Uherském Brodě. Všechny události vyžadovaly kromě potravinové, materiální či finanční pomoci neustálý kontakt s lidmi, s okolními Charitami, s orgány státní správy, s jinými neziskovkami, díky čemuž jsme zajišťovali tolik nezbytný a relativně dostatečný přísun informací lidem, kterých se situace nejvíce dotýkala. Většina našich zaměstnanců, včetně mě, jsou malinko na štiřu s angličtinou, proto díky jazykové bariéře je s uprchlíky všechno trochu těžší, potřebná pomoc v tu danou chvíli možná trochu omezenější. A navíc ani my nemáme tolik informací, kolik by jich uprchlíci potřebovali. Nicméně se budeme i dál snažit pomáhat, jak jen to bude možné.

Jitka Chvílová – 42 let, vdaná, dvě děti, pochází z Nivnice – v Oblastní Charitě Uherský Brod začala pracovat v roce 2009 na pozici koordinátor sociálních projektů a manažer vzdělávání – třetím rokem pracuje na pozici vedoucí Pečovatelské služby Korytná – od roku 2010 má na starost koordinaci charitní pomoci při mimořádných událostech na území uherskobrodského děkanátu – po povodních 2013 navíc působila v centrále Charity ČR v Praze jako asistent národního povodňového koordinátora a pomáhala s celorepublikovou koordinací charitní pomoci.

*Autor: Adéla Buráňová, Slovácký deník
(text vyšel ve Slováckém deníku 3. 11. 2015)*

Charita Vsetín

Oslavili jsme Den seniorů s Marií Retkovou

Do posledního místečka zaplněný sál vsetínského domu kultury, to byl letošní Den seniorů ve Vsetíně, který pravidelně organizuje Masarykova veřejná knihovna spolu se vsetínskou Charitou.

Hlavním hostem letošního dvanáctého ročníku, který se konal v úterý 13. října, byla známá televizní a rozhlasová hlasatelka a moderátorka Marie Retková. O hudební doprovod se postarala cimbálová muzika Jasénka. Příjemné odpoledne seniorům popřála i místostarostka Simona Hlaváčová.

V rámci programu se mohli senioři během celého odpoledne seznámit také se službami vsetínských neziskových organizací, jež působí v oblasti kulturní, vzdělávací, sociální a zdravotní. Prezentovaly se zde například Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých, dámský klub Tilia, Diakonie ČCE, Domov Jitka nebo společnost Letokruhy či u studentů střední zdravotnické školy si mohli nechat změřit krevní tlak. „Seniorům jsme představili nabídku vzdělávacích kurzů, do kterých se mohou ještě stále přihlašovat. Letos to je opět oblíbená virtuální univerzita třetího věku, modul Regionální kultura nebo kurzy angličtiny,“ vyjmenovává prezentovanou nabídku ředitelka Masarykovy veřejné knihovny Helena Gajdušková. „Dnešním dnem chceme poděkovat všem starším lidem a zároveň je povzbudit do jejich života. Věříme, že k tomu přispěje i náš host, kterým je Marie Retková,“ uvedla ředitelka pořádající Charity Věra Dulavová.

Děkujeme městu Vsetín za finanční podporu, díky které jsme mohli připravit tento hezký a zajímavý den pro naše seniory. Podpořeno Ministerstvem kultury.

Mgr. Adéla Kousalová

Mimoškolní příprava SIDERA opět úspěšně zahájila nový školní rok

Naše vzdělávací místnost znovu „ožila“, jako vždycky v měsíci září. Se začátkem nového školního roku se do ní nejen vrátily děti, které jí již „důvěrně“ znají, ale přibyli i zcela noví žáci, kteří byli s námi zkontaktováni svými kamarády, nebo subjekty, které s námi již dlouhodobě spolupracují (např. základní školy ze Vsetína a blízkého okolí). Mnozí se o nás dozvěděli i z našich informačních letáčků a nástěnek, což nás těší. MP Sidera pokračuje i ve školním roce 2015/2016 ve dvou klíčových aktivitách – v samotné mimoškolní přípravě a v realizaci sedmi vzdělávacích modulů, které zajímavou a poutavou formou řeší společensky aktuální témata, jako např. Recyklace odpadů, nebo Naučné stezky, které se zabývají otázkami a problematikou environmentální výchovy, a to přímo v prostředí krásné valašské přírody. V aktivitách nabízených vzdělávacími moduly se nejen poučíte, ale máte také možnost zažít příjemnou zábavu a relaxaci – např. poutavá hra „Výletníci“ vás naučí správnému stravování a hospodaření s energií, nebo hra „Počítej, než ti to někdo spočítá“ přispěje k zlepšení vaší finanční gramotnosti. Rádi vás u nás uvítáme a konečně, když nás navštívíte, sami uvidíte. ...Těšíme se na vás. Vzdělávací moduly vhodně doplňují a zpestřují děláni „povinných“ domácích úkolů, referátů, či procvičování obtížného učiva. Věříme, že naši nabídkou oslovíme všechny děti, které se chtějí ve škole zlepšit, nebo se jen dozvědět něco zajímavého.

V měsíci září 2015 si už naše prostory prohlédlo nejen množství dětí z blízké ZŠ Sychrov-Vsetín, ale také mnoho zajímavých a vážených hostů. Dne 23. září 2015, v čase od 12. do 17. hodiny, se totiž v MP Sidera konal už tradiční Den otevřených dveří. Dveře byly doslova dokořán – pro děti jsme připravili různé neformální vzdělávací aktivity, předvedli jsme naše didaktické pomůcky a hry, interaktivní tabuli, obrázkové encyklopedie apod. Děti z první a druhé třídy si také vyzkoušely, jak je příjemné zažít úspěch. Zkusily si, jak k nim

„zaletěly“ sovičky, které odměnily jejich chytrost a pohotovost při řešení zadaných úkolů z českého jazyka, nebo matematiky. Nešlo samozřejmě o skutečné sovičky, nýbrž o razítka, které jsou součástí našeho motivačního systému. Děti z nich měly radost a soutěžily mezi sebou v získaném množství těchto symbolů. Vzdělávací hry pokračovaly i venku, na prostranství před naší budovou a tak jsme plnění úkolů spojili i s pohybovými aktivitami na čerstvém vzduchu, což děti mimořádně zaujalo a bavilo.

*Mgr. Mária Mudráková
pedagogický pracovník,
Mimoškolní příprava Sidera*

Charita Zlín

Zábavné odpoledne na zlínském náměstí Míru

Charita Zlín byla spolupořadatelem Zábavního odpoledne, 2. října na náměstí Míru, a to v rámci Živých náměstí, které pravidelně pořádá statutární město Zlín. V programu vystoupili Ateliér Zebra, BEAT UP Zlín, Sportovní klub P+K Zlín, Kapela SOME REASON, na kytaru zahrál Milan Hradil. Pro děti byl připraven skákací hrad a herna, výtvarná dílna, malování na obličej a balónkování. Konal se také žonglérský workshop. Hostem byli TS TRICK Hulín. Děkujeme našim nejbližším spolupracovníkům, kteří se na přípravě programu podíleli - Chráněné dílně Lidumila s.r.o. z Oblastní charity Uherské Hradiště, děkujeme paní Hance Puype z Centra pro rodinu Vizovice, i paní Martině Lerlové z MARTY production.

Děkujeme také za příjemné odpoledne všem, kteří se k nám na zlínském náměstí Míru přidali.

chz

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Seminář průvodce dobrovolníka humanitární krizí

CARITAS - VOŠs Olomouc připravila ve spolupráci s Charitou Olomouc a Cyrilometodějskou teologickou fakultou UP seminář, který informoval potencionální dobrovolníky, jak postupovat v případě humanitární krize. Uskutečnil se v pondělí 12. října a byl zaměřen především na pomoc uprchlíkům na hraničních přechodech. Asi čtyřicetka účastníků se dozvěděla podrobné a hlavně praktické informace o kontextu a pojmech týkajících se migrace a uprchlíků. Dostalo se jim rad, jak se připravit na odjezd, jak se chovat

na místě, co udělat po návratu i kde získávat aktuální informace o potřebách v uprchlických táborech. Při přípravě tohoto školení těžila CARITAS – VOŠs Olomouc nejen ze znalostí vyučujících, ale především z praktických zkušeností studentů, kteří se již výjezdů organizovaných Charitou Olomouc účastnili.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Den boje proti chudobě na Caritas

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc se i letos připojila k organizacím Armáda spásy, Charita Olomouc a Člověk v tísni a zapojila se do aktivit u příležitosti Mezinárodního dne boje proti chudobě. Ve středu 21. října uspořádala přednášku s tematikou spotřebitelských práv a jejich uplatnění v praxi, během které Mgr. Klára Tesaříková ze Sdružení obrany spotřebitelů informovala účastníky, jak se bránit šmejdům, či na co si dát

pozor u podomních prodejců. Na přednášku navázal blok dokumentů Noc se sociálními filmy, kde mohli návštěvníci vidět filmy Šmejdi, Respite finem či Na stupních vítězů. Obě akce byly součástí aktivit, které se letos zabývaly především chudobou seniorů.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Caritas se představila na veletrhu vysokých škol

První listopadový týden prezentovali studenti a zaměstnanci CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc nabídku vzdělávacích programů uchazečům na Gaudeamu v Brně. Veletrhu pomaturitních vzdělávání se každoročně účastní desetitisíce maturantů a je tak důležitou příležitostí oslovit

budoucí studenty školy. Listopadovým mottem školy je Šířím CARITAS a nezbyvá než věřit, že se její snaha vrátí v podobě šikovných a motivovaných studentů v příštím školním roce.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Eva Kubíčková pozorovala volby v Tanzánii

PhDr. Mgr. Eva Kubíčková, vyučující na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc, strávila necelé dva říjnové týdny v Tanzánii jako členka pozorovatelské mise, která hodnotí prů-

běh voleb. O tuto zajímavou zkušenost se podělila v následujícím rozhovoru.

Evo, prozrad'te nám, kdo takovou misi sledující průběh voleb vysílá a jaké jsou k tomu důvody.

Já jsem byla součástí pozorovatelské mise, kterou vysílala Evropská unie (EU). Kromě nás ale tamní volby sledovaly i mise z dalších států – např. USA - nebo mezinárodních organizací – např. Southern African Development Community, East African Community, atd. EU vysílá volební pozorovatelské mise jako součást agendy podpory demokracie a lidských práv, což jsou hodnoty, na kterých EU stojí. Monitoring voleb obecně přispívá k posílení demokratických institucí v hostitelském státě, posílení důvěry veřejnosti ve volební proces, a naopak může odradit případné pokusy o volební machinace a podvody. EU je pak velmi renomovaná instituce, o jejíž hodnocení hostitelské státy stojí, zvláště když třeba potřebují sobě i světu dokázat, že jsou na dobré cestě od diktatury k demokracii.

Jak EU vybírá státy, do kterých vyše pozorovatele?

EU oslovuje s žádostí o vyslání pozorovatelů každý rok mnoho zemí. EU nemá kapacitu uspokojit všechny, tak musí vybírat na základě různých kritérií. Nemá třeba smysl vydat se někam, kde už je předem jasné, že volby budou zmanipulované. Stejně tak ale není nutné pozorovat volby v zavedených demokraciích, pokud se tedy zrovna neřítí do nějaké revoluční etapy. Naopak má EU zájem podpořit země, které procházejí demokratickou transformací. I z těch je ale nutné si vybrat například ty, ke kterým máme blízko třeba z důvodů koloniální minulosti, hospodářských styků, regionálního významu, atd.

Jak jste se do této skupiny dostala?

Dlouhodobým úsilím :o). Ne vážně. Ministerstvo zahraničních věcí (MZV) vede tzv. roster, do kterého není snadné se dostat. Člověk musí splňovat určitá kritéria, např. předchozí účast na volebních pozorovatelských misích (tam se ale bez podpory MZV těžko dostává, takže je to takový začarovaný kruh) nebo školení. Já jsem před touto misí působila několikrát jako pozorovatel OBSE a Rady Evropy u voleb v Kosovu a absolvovala školení, což mi pomohlo se do rosteru dostat. Jakmile je člověk v rosteru zapsán, chodí mu pozvánky do volebních misí, které EU vypisuje. Pak je potřeba se přihlásit a podstoupit výběrové řízení. Ze zájemců vybírá nejprve MZV a v konečné fázi pak EU. Ta pro každou misi vybere několik zástupců (typicky 1-3) z jedné členské země.

Kolik bylo v Tanzánii pozorovatelů?

Celkem tam bylo zhruba 60 krátkodobých pozorovatelů, tj. ve stejné kategorii jako já. Kromě nich ale pozorovatelský tým tvořilo zhruba 25 dlouhodobých pozorovatelů. Ti jsou v zemi obvykle zhruba 6-8 týdnů a mají na starosti přípravu terénu pro krátkodobé pozorovatele a sběr informací pro analýzu předvolebního dění a kampaně. Pozorování se účastní i lidé z ambasad členských zemí, kteří jsou proškoleni v technice pozorování. V našem případě to bylo cca 30 lidí. Celkem tak bylo během volebního dne v terénu za EU zhruba 110 pozorovatelů.

Jaká je konkrétně úloha pozorovatele a jak vypadá jeho práce?

Pozorovatelé se pohybují ve dvojici. Jednak je to dobré z bezpečnostních důvodů a dále to zaručuje vyšší míru objektivitu. Já jsem takto tvořila pár s kolegou z Litvy. Měli jsme na starost několik volebních okrsků na jižním pobřeží Tanzánie.

Hlavní misí bylo během volebního dne navštívit určitý počet (cca 10) volebních místností v našem obvodu působnosti a sledovat, jakým způsobem tam probíhá volební proces včetně jeho úvodních a závěrečných fází. Do těch závěrečných se počítá i sčítání hlasů, což může být dost zdoluhavé. V našem případě volby začaly v neděli v 7 h ráno a sčítání hlasů skončilo v pondělí v 15 h odpoledne, přičemž jsme byli pořád u toho. Naspala jsem asi 4 hodiny na střídačku s kolegou v autě.

Jak jsou pozorování jednotlivých týmů zpracovávána?

EU má na základě dlouhodobých zkušeností vypracovanou metodiku pozorování, takže to není jen taková volební turistika, ale v každé volební stanici je nutné vyplnit velmi podrobný formulář, který se posílá do ústředí. Na základě docela velkého objemu informací, které tzv. Core Team v ústředí od jednotlivých týmů dostane, je možné zpracovat analýzu volebního procesu a vydat obecné hodnocení voleb.

Překvapilo Vás něco?

Asi to, že v „našich“ volebních okrscích vše proběhlo dost hladce. Úředník, který tam volby organizoval, byl velmi schopný a odvedl dobrou práci. To je docela obdivuhodné, když uvážíme, že logistika volebního procesu v afrických podmínkách je šílená - materiály a urny se musí doručit do zapadlých vesnic několik hodin jízdy po polních cestách, v těchto místech, kde mnoho lidí ani neumí číst a psát, se musí nominovat a proškolit volební komise, volební lístky se počítají ve světle baterky, protože elektřina je vzácným jevem, atd. Ale takto idylicky to nevypadalo všude - v jiných částech země byly větší i menší problémy, holt lidský faktor.

Co ty volby znamenaly pro Tanzánii? Byly nějak jedinečné, transformační, změnilo se po nich něco zásadního?

V Tanzánii od získání nezávislosti v 60. letech 20. století vládne „statostrana“ CCM. Je velmi spojená s otcem zakladatelem nezávislé Tanzánie, Juliusem Nyererem. Teprve od konce 90. let 20. století se postupně uvolňovala pravidla politické soutěže a vznikala opozice. Ta ale v prostředí, ve kterém vše (úřady, média, školství, atd.) ovládala strana CCM, měla velmi obtížné podmínky pro to, aby se prosadila. Teprve letošní volby zastihly opozici v takové formě, kdy se všeobecně očekávalo, že má šanci vyhrát. Proto bylo pro Tanzánii důležité, aby regulérnost voleb potvrdil někdo důvěryhodný zvenčí, aby v případě těsného výsledku ten, kdo prohrál, byl ochoten akceptovat porážku.

Nakonec byl výsledek příznivý pro vládní stranu CCM - získala pozici prezidenta i většinu v parlamentu. Opozice nicméně získala zhruba 40 % hlasů, což je zdaleka nejvíce v historii. Pokud nedojde k nějakým násilnostem, bude nadcházející volební období pro stranu CCM perné, protože bude proti sobě mít velmi silného protivníka.

Jak hodnotíte účelnost sledování voleb?

Účelnost se vyjevila ještě před konečným vyhlášením výsledků. Volby na Zanzibaru, který má v rámci Tanzánie vysokou míru autonomie a z historických důvodů má také specifický politický vývoj, evidentně vyhrála opozice. Místní volební komise, samozřejmě ovládaná stranou CCM, ale volby těsně před vyhlášením výsledků promptně zrušila z důvodu údajných volebních podvodů. Pozorovatelská mise EU reagovala na situaci prohlášením, ve kterém potvrdila,

že pozorování na Zanzibaru nevykázala zvláštní odchylky od trendů na pevnině, proto EU považuje volby na Zanzibaru za regulérně vedené.

Toto stanovisko komplikuje volební komisi situaci - jejich hodnocení voleb coby podvodných není podloženo žádnými důkazy a opozice má tak lepší pozici při případných krocích, kterými bude žádat nápravu.

Děkujeme za rozhovor plný informací „z první ruky“ a přejeme spoustu dalších zajímavých zkušeností.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Vernisáž výstavy Radostná nejistota

V úterý 10. listopadu představil na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc její absolvent Jiří Pasz cyklus fotografií z Barmy. Vernisáž výstavy Radostná nejistota – tajemství barmské transformace přilákala do prostor budovy v ulici Křížkovského 6 dvě desítky ná-

vštěvníků. Výstava je ve škole k vidění až do konce února 2016.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Pozvánky

2. prosince – Prezentace zahraničních praxí studentů Charitativní a sociální práce – aula, Křížkovského 6

3. prosince – 10:00 – Slavnostní vkládání kamenů do Sochy příběhu – nádvoří, nám. Republiky 3
Aktuální informace na webu www.caritas-vos.cz

HUMANITÁRNÍ POMOC

Haitské Baie de Henne povede nová starostka. Chce chránit obyčejné lidi

Chránit život obyčejných lidí, zlepšit infrastrukturu a vzdělanost a také snížit nezaměstnanost. S takovým programem šla do boje o post starosty komuny haitského Baie de Henne osmačtyřicetiletá Lavira Merizier. A zvítězila. Novopečená starostka právě dokončuje středoškolské vzdělání.

Baie de Henne se nachází na severozápadě ostrovního státu v Karibiku. Je centrem komuny, ve které žije zhruba 30 000 obyvatel. Přesto tamní vesnice nejsou spojené silnicemi, je tam nulová zdravotní péče a vládne tam chudoba a hlad. To platí i o Baie de Henne, kde už deset let působí Arcidiecézní charita Olomouc. Její pracovnice Kristýna Lungová tam podnikla svou poslední misi letos v září a říjnu. „S Lavirou Merizier jsem se setkala osobně. Do voleb kandidovala poprvé, a to za politickou stranu, kterou bych přeložila jako Vlastenecký přínos pro odstranění volební krize,” uvedla Lungová s tím, že Merizier byla jednou z padesáti kandidátů, kteří se utkali o křeslo starosty, a vyhrála. Hlasovalo pro ni 2 675 Haitanů.

Novopečená starostka Baie de Henne nyní dokončuje středoškolské vzdělání a je aktivní ve farnosti, která je jedním z haitských partnerů Charity. „Místní lidé si jí váží,” dodala Lungová.

Volební kampaň Merizier nepodcenila. „Vyrážela jsem diskutovat s lidmi jak v Baie de Henne, tak i v přilehlých oblastech, které do naší komuny patří. Chci chránit život místních obyčejných lidí, dále usilovat o zlepšení infrastruktury a vzdělanosti a také snížení nezaměstnanosti,” přiblížila svůj program zvolená starostka. V čele Baie de Henne bude stát čtyři roky.

Podle Lungové čeká Merizier spousta práce. „Už její předchůdci naráželi na fakt, že haitské vládě je jedno, co se na severozápadě země děje. Je to pro ně příliš daleko. V celé zemi navíc není nastolený žádný systém,” míní humanitární pracovnice.

80 % Haitanů je negramotných, potýkají se s nezaměstnaností a také se těžko dostávají ke zdravotní péči. Mnohé dokonce sužuje i nedostatek pitné vody a hlad. Bezpečnostní situace v zemi se navíc v poslední době zhoršila. Volby doprovází řádění gangů a demonstrace.

O post zpívajícího prezidenta „Sweet Mickyho” se utkají dva finalisté

Kromě komunálních voleb hlasovali Haitané 25. října také ve volbách senátních a prezidentských. Poslední prezident Michel Martelly (známý také jako zpěvák užívající pseudonym Sweet Micky) volby odkládal, takže Haitané se začali obávat návratu diktatury. Nyní mají naději, že se situace v zemilepší.

O post haitského prezidenta se utkalo celkem 54 kandidátů. Nejvíce hlasů (32,8 procent) získal banánový podnikatel Jovenel Moise z pravicové strany PHTK současného prezidenta Martellyho. Druhý skončil nezávislý kandidát Jude Celestin (25,2 procent). Ani jeden z nich nezískal požadovanou většinu hlasů, takže je čeká ještě druhé kolo voleb plánované na 27. prosince 2015. Vítěz pak nastoupí do úřadu v únoru 2016.

Karolína Opatřilová

Humanitární pracovníci jsou na místě. Report z Donbasu

Humanitární konvoj složený z humanitárních pracovníků ACHO, DCHOO, Caritas Ukraine, Caritas Internationalis

a Caritas Germany dorazil 20. 11. 2015 v doprovodu vojáků CIMIC do vesničky Čemaryk v Doněcké oblasti, ležící při-

mo v bojové linii, která byla při bojích několikrát zasažena. Vesnici protéká řeka, která rozděluje území na část ovládanou ukrajinskou a separatistickou armádou. Lidé, žijící na tomto místě, se tak ocitají uprostřed bojů a bez možnosti pravidelného zásobování. Přesto zde zůstává cca 600 obyvatel, kteří nemají možnost z různých důvodů odejít.

Po důkladných prověrkách a přípravách byl našemu humanitárnímu konvoji umožněn vjezd na jinak uzavřené bojové území. Každý z účastníků musel být předem nahlášen – stejně jako značky aut a rovněž vybaven skrytou neprůstřelnou vestou a vojenským ozbrojeným doprovodem.

Kolona humanitárního konvoje měla jasně daná pořadí a pravidla. Musela následovat vojenský doprovod přes nebezpečná území jejich rychlostí a nesměla se nikde zastavit. Cestou do zasaženého území se zastavuje na několika vojenských kontrolních stanovištích, kde se musí vypnout potkávací světla a zapnout světla výstražná. Po důkladné

prohlídce osob i aut vojáky pak konvoj pokračuje do dalšího blokpostu, dokud nedorazí do místa určení. Vojenská ochranka se zde rozestoupí podle bezpečnostních pravidel a humanitární pracovníci mohou rozdávat přivezenou humanitární pomoc. Ta obsahuje hygienické a potravinové balíky, které jsou pořízené z humanitárního projektu DCHOO, ACHO, Charity Znojmo a financované ze sbírky Charity Česká republika.

Tento pilotní projekt je inovací v poskytování humanitární pomoci do nulových zón a logistických center na východní Ukrajině. Na tato území mají přístup potřební lidé z obou stran. Lidé z vesnice Čemaryk, kteří mají převážně řecké kořeny, děkovali za pomoc dárcům z České republiky a vojáci, kteří konvoj chránili, dostali za své nasazení od českého týmu české pivo.

Z Donbasu Veronika Mechová a P. Rostislav Strojvus

Charita vyhlašuje akci „Vánoční balíček“ pro děti z Ukrajiny

Stejně jako každý rok i letos zahajuje Arcidiecézní charita Olomouc akci „Vánoční balíček“, která spočívá v jednorázovém obdarování dětí z dětských domovů a ze sociálně slabých rodin na Ukrajině v době Vánoc. Jedná se o přímou podporu ukrajinských dětí a mládeže, na kterou mohou přispět jak jednotlivci, tak české rodiny a organizace.

Akce spočívá v jednorázovém osobním obdarování dětí, ze kterého nevyplyvá žádný dlouhodobý závazek ani pro jednu ze stran. Jednotlivci mohou blokovat děti, pro které chtějí koupit dárky od 1. 11. 2015 prostřednictvím Charit ve své farnosti či po domluvě s humanitárním pracovníkem P. Rostislavem Strojvusem přímo v Arcidiecézní charitě Olomouc. Připravený dárek ve formě balíčku lze na adresu ACHO dopravit opět prostřednictvím jednotlivých Charit v naší diecézi nebo dle osobní domluvy s P. Strojvusem, a to do 11. 12. 2015. Následně balíček poputuje do místa určení na Ukrajinu ke konkrétnímu dítěti.

Čím lze děti obdarovat, co je vítané či vhodné koupit? V případě, že nebudou ze strany dětí specifikované potřeby, může podle informací P. Rostislava Strojvuse balíček obsahovat následující věci: cokoliv pro radost na úrovni věku - hra, hračka, autíčko, panenka, stavebnice apod., a to tak, aby to bylo pochopitelné pro děti, které si nebudou moci přečíst návod v češtině.

Pro jazykovou bariéru nejsou vhodné knihy, dále kapesní nože a dětské zbraně na hraní. Mezi vhodné dárky naopak patří oblečení: mikiny, trička, halenky, ponožky, čepice, rukavice, svetry, může být i spodní prádlo - vše lze pořídit na základě rozměrů uvedených u jednotlivých dětí z webové adresy.

Vítané jsou též věci do školy, jako jsou pastelky, barvičky, fixy, propisky, pentilky, kružítko, penály, kalkulačka, pro menší děti omalovánky. Lze zakoupit rovněž sladkosti v originál-

ních obalech, které vydrží dlouhou přepravu a mají dostatečně dlouhou dobu použitelnosti. Není vhodné čerstvé ovoce nebo cokoli, co by mohlo poškodit a znečistit ostatní věci.

Vhodné je přidat i pěkné přání k Vánocům, které nebude atakem na city, nebo které by nějak poukazovalo na sociální situaci dítěte. Samozřejmě je nejlepší, aby přání bylo napsáno rusky nebo ukrajinsky a azbukou. „Děti na Ukrajině jsou velmi silně věřící a určitě je potěší přání ve formě skládacího „betlémků“, popř. něco podobného, jistě by si ho uschovaly na delší dobu,“ uvedl P. Strojvus.

Balíček by měl být přibližně v hodnotě 1000 Kč. „Pokud by to pro dárce byla velká částka, což chápeme, může se na jedno

dítě složit více lidí nebo i rodin. Vycházeli jsme ze současných cen a rovněž z toho, aby všechny děti byly obdarovány přibližně stejně,“ upřesnil P. Strojvus. Každý balíček musí být zabalen do vánočního papíru a opatřen jmenovkou dítěte, rovněž pokud možno azbukou.

Projekt „Vánoční balíček“ Arcidiecézní charity Olomouc byl založen v roce 2008. V loňském roce bylo obdarováno díky českým rodinám a organizacím celkem 275 ukrajinských dětí.

Kontakt: P. Rostislav Strojvus, tel. 731 621 261

Eva Štefková
Arcidiecézní charita Olomouc

Slovinská Charita požádala o pomoc. Arcidiecézní charita Olomouc vyhlašuje materiální sbírku

Charity v olomoucké arcidiecézi se obrací na veřejnost s prosbou o pomoc pro uprchlíky ve Slovinsku, Chorvatsku a Srbsku. Vzhledem k aktuálnímu vývoji situace na hranicích balkánských zemí a chladnému počasí akutně stoupá potřeba humanitární asistence včetně materiální podpory. Pokud se potřebným nedostane pomoci, utrpí nejvíce ohrožené skupiny, kterými jsou především děti a starší lidé.

Mnozí jsou na cestách již dlouhou dobu bez základních věcí, které jsou pro nás běžnou samozřejmostí. Na ACHO přibývají telefonáty od lidí, kteří chtějí darovat hmotnou i finanční pomoc pro běžence. Materiální sbírka na pomoc uprchlíkům bude probíhat na celém území Arcidiecéze olomoucké, a to až do odvolání. Sběrná místa pro veřejnost jsou v jednotlivých Charitách naší diecéze.

„Na seznamu potřebných věcí jsou zimní bundy a boty, rukavice, čepice, nové ponožky, deky, spací pytle a hygienické potřeby. Jiné věci opravdu nepřijímáme. Na pomoc uprchlíkům však

lze přispět i finančně na účet Arcidiecézní charity Olomouc,“ uvedl koordinátor humanitární pomoci Martin Zamazal.

Tento týden se vrátili první skupiny charitních pracovníků a dobrovolníků, kteří pomáhali v uprchlických táborech Dobova a Šentilj při Slovenskih Goricah ve Slovinsku. Ve výjezdech stále pokračují a na místo je dopravována vždy i materiální pomoc.

„První skupina nyní vytvoří zázemí pro charitní působení i v srbském Berkasovu, kde se shromažďují uprchlíci k přechodu hranice do Chorvatska, a kde je potřeba humanitární asistence v této chvíli skutečně palčivá,“ přiblížil aktuálně Martin Zamazal.

Materiální pomoc z Arcidiecéze olomoucké bude průběžně dopravována do potřebných míst ve Slovinsku a Srbsku.

Konto na pomoc uprchlíkům: 115-1060670297/0100

Eva Štefková
Arcidiecézní charita Olomouc
Tel. 739 270 853

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, listopad 2015 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnikl@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 10. 2015. **Uzávěrka příštího čísla 10. 12. 2015**